

Účelem této práce bylo jednak seznámení s u nás málo známou problematikou vývoje konceptu smrti, jednak bylo záměrem k ní dále přispět. Tato problematika je i po 60 letech výzkumu stále v mnoha ohledech nejasnou. V rámci teoretické části je nejprve proveden souhrn poznatků týkající se problematiky, a to jak poznatků uváděných v literatuře teoretické, tak i vzešlých z publikovaných studií. Empirická část je pak rozdělena do tří oddílů, jelikož uváděný výzkum byl proveden ve třech fázích. V rámci fáze první byl zjišťován průměrný věk, v jakém se u 24 dětí zahrnutých do zkoumaného vzorku (6 až 11 let) objevilo kompletní chápání konceptu smrti na objektivní rovině. Zároveň bylo zjišťováno, v jakém věku dochází u těchto dětí k chápání jednotlivých aspektů uplatňujících se v rámci objektivní roviny konceptu. Sled chápání byl porovnáván s výsledky z podobných výzkumů. Jako metoda byl použit polostrukturovaný rozhovor nad speciálně zhotovenými obrázky. Výsledky se shodují s výsledky podobných studií ve věku vymezujícím plné pochopení smrti na objektivní rovině, který byl stanoven na 10 let. Rozdílem oproti podobným studiím bylo pozdější dosažení chápání osobní mortality a odlišný vývojový sled jednotlivých aspektů. V rámci fáze druhé byla použita metoda obsahové analýzy textu, ve kterém se 187 dětí a dospívajících (10 - 21let) vyjadřovalo na téma "Co je smrt". Tato fáze se vztahovala k mapování subjektivního pojetí smrti. Analýzou byly následně identifikovány několik kvalitativních kategorií, jejichž rozložení je diskutováno vzhledem k věku, starších respondentů i vzhledem k víře a porovnáváno s výsledky podobných studií. Fáze třetí byla zaměřena na analýzu postojů ke smrti u 114 dospívajících (16- 21let) a na případný vztah s preferovanými hodnotami. Nejčastěji vyjadřovaným postojem byl neutrální postoj ke smrti, dále negativní postoj ke smrti a útrpnost.